

El Girona fa una altra cara

Les dues victòries seguides han coincidit amb un pas endavant imprescindible per superar la sensació d'equip indefinit sense una idea clara

La millora reforça Unzué, que ha guanyat un crèdit que estava en qüestió

Els mals resultats lluny de Montilivi no eren l'únic maldecap del Girona, que oferia una imatge molt pobre a camp contrari i que tampoc acabava d'oferir versions completes i convinents a l'estadi. Juan Carlos Unzué feia retocs però no trobava la manera de donar una identitat forta a un equip ple de talent però incapaç de crear maldecaps a les defenses rivals. "L'equip encara no ha arrencat", manifestava el porter Juan Carlos després de la victòria contra Las Palmas, dies abans d'accentuar el problema al camp de l'Osca. Indefinit i sense rumb, l'equip oferia una imatge molt preocupant que deixava Unzué en situació de risc. En qüestió de quatre dies, l'equip s'ha espavilat i el tècnic ha recuperat crèdit. Per les dues victòries consecutives, que feien molta falta, però també perquè fa la sensació que, per fi, el Girona ha trobat un camí, una fórmula per amenaçar al terreny de joc els rivals tal com se li havia de suposar pel potencial i les possibilitats econòmiques.

"Tinc més confiança i fe en l'equip que cap altre dia. Veig en l'equip un punt de tensió interessant", assegurava Unzué la vigília del partit contra el Deportivo, en què se la començava a jugar. No era una frase pensada només per motivar l'equip en un moment delicat, sinó que arribava després d'una xerrada amb el grup per trobar solucions i consensuar idees, tal com s'extreu de la reflexió d'Aday posterior al segon triomf seguit, diumenge al vespre al Sardinero: "El mister s'ha obert, hem parlat tots i hem canviat una mica la manera de jugar", deia un dels capitans, interrogat per què havia canviat en els dos últims partits.

Més ràpid a daltEl Girona ha revisat la proposta inicial d'Unzué. Més que en esquema –manté la línia de quatre al darrere–, en actitud i manera de fer. Ho resumeix bé Aday, que sol parlar clar: "Intentem no perdre tants minuts a l'hora de jugar a darrere i anem més a posar la pilota a camp contrari. I a partir d'aquí, a jugar." El Girona té menys manies a l'hora de començar la jugada des del darrere i alterna la combinació amb les pilotes llargues cap a la zona davantera. Amb l'equip avançant i pressionant cap a camp contrari, més possibilitats de trobar Stuardi, ja sigui amb arribades i centrades com les de Mojica o amb el paper preponderant de Borja García, més a prop de l'uruguaià i, en definitiva, de l'àrea rival. "A un altre ritme" Un punt fonamental en el pas endavant del Girona és la intensitat i l'agressivitat, conceptes que s'enyoraven. La qualitat individual ha de permetre desequilibrar els partits, però primer s'ha de competir en igualtat de condicions en aspectes bàsics en una categoria tan dura i exigent com la segona A. "Haviem de canviar alguna cosa. En la intensitat. Anem a un altre ritme", reconeixia Gerard Gumbau, que a Santander es va estrenar com a goleador amb el Girona. "Quan l'equip està junt i pressiona com ho sabem fer nosaltres, després apareix el talent dels jugadors que tenim. La intensitat que hem posat en aquests dos partits ens ha ajudat a tirar endavant", assegura el de Campllong.

Les dues alegries seguides curen molts mals i deixen el Girona en zona de play-off i a dos punts del segon. "Hem de ser prudents i continuar en aquesta línia. És molt aviat, però a dalt sempre es viu millor", assegura Aday.

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 08-10-2019, Pàgina 2

